

Dziennik Bydgoski

10 stron

Rok VI
cena
15 grORAZ WYDAWNICTWA: **DZIEŃ POMORSKI - GAZETA MORSKA - DZIEŃ GRUDZIĄDZKI - GAZETA GDANSKA**
DZIEŃ TCZEWSKI - DZIEŃ KUJAWSKI - GAZETA MOGILENSKA : - : - : - : - : -

Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, ul. Marszałka Focha 12. Telefon: 22-18. Konto czekowe P. K. O. 205.102

„Teraz naprawdę my są bracia” Dorobek II zjazdu Polaków z Zagranicy

(*) Warszawa, 10. 8. (tel. wł.). Pomimo zme-
czenia czterodniowymi intensywnymi obradami
nastroj ostatniego plenarnego posiedzenia II
Zjazdu Polaków z Zagranicy był bardzo oży-
wiony. Delegaci oklaskiwali burzliwie poszcze-
gólne momenty deklaracji ideowej i apelu do
narodów świata, syntetyzujących dorobek zja-
zdowy.

Nastroj solidarności i zbliżenia, nietylko
ideowego ale i osobistego, o wiele był intensy-
wniejszy niż po pierwszym posiedzeniu. Zro-
biła to wspólna praca, owiana troską o osiągnię-
cie wspólnego celu. Niemalże przyczyniły się
też wrażenia, których goście doznali w Ojczy-
źnie.

— Teraz naprawdę my są bracia — słychać
było między robotnikami z Westfalji. To zda-
nie wypowiedziane przez robotnika - wychodzą-
cego z rąk właściwie wszystko.

Warszawa, 10. 8. (Pat). O godz. 16 prze-
wodniczący zjazdu cenzor Świątklik otwo-
rzył plenarne posiedzenie II Zjazdu Pola-
ków z Zagranicy w sali Senatu. Przewod-
niczący zaraz na wstępie podał do wiadomo-
ści zjazdu projekt depezy do p. Mar-
szałka Józefa Piłsudskiego. Depesza ta
brzmiała:

„Pierwszy Marszałek Polski, Józef Pił-
sudski. Warszawa. Przyjechaliśmy ze
wszystkich stron świata do Polski, której
rozwój i moc budzi w nas podziw. My, dele-
gaci Polonii zagranicznej na drugi zjazd
Polaków z zagranicy obradujący w 20-lecie
czynu zbrojnego, który wywalczył niepodle-
głość, narodowi polskiemu, składamy naj-
wyższy hołd Budownicemu Odrodzonej
Polski i Jej Duchowemu Przywódcy Pier-
szemu Marszałkowi Polski, Józefowi Pił-
sudskiemu. Prezydentem Zjazdu”.

Zjazd wysłuchał tej depezy stojąc i
przyjął ją hucznymi oklaskami. Następnie
wodniczącym poszczególnych komisji, po-
wodniczącemu poszczególnych komisji, po-
czem przyjęto szereg specjalnych rezolucyj
oraz **DEKLARACJĘ IDEOWĄ DRUGIE-
GO ZJAZDU**, w której m. in. powiedziano:

„Drugi Zjazd Polaków z Zagranicy
stwierdza, że Polacy gdziekolwiek zamiesz-
kują, stanowią zwartą społeczność narodo-
wą, zsolidaryzowaną w pracy dla narodu
polskiego i w dążeniu do pogłębienia i roz-
woju kultury narodowej. Zjazd wyraża prze-
konanie, że nienawiść, rozsiewana wśród na-
rodów zagranicznych powstrzymuje gospo-
darczą odbudowę świata. Jedynie zgodne
współzycie narodów, wypełniających prze-
kazanie o słusznosci wzajemnego poszano-
wania prawa do bytu zdoła zapewnić wszy-
stkim ludom w równej mierze, uczestnictwo
w pokojowej pracy cywilizacyjnej. Wszel-
ki gwałt i niepokój godzi jednakowo we
wszystkie narody świata, podważając wz-
ajemne zaufanie i wiarę w przyszłość. Zjazd
uważa, że praca dla narodu polskiego nie
może w niczym zakłócić należytego ustos-
unkowania się Polaków, zamieszkałych
wśród obcych do otoczenia i państwa za-
mieszkania. Doceniając w pełni pracę na-
rodową i społeczne skupienia Polaki za-
granicą w wszystkich dziedzinach życia o-
raz doniosłe jej znaczenie dla utrzymania
polskiego stanu posiadania, zjazd kładzie
szczególny nacisk na pracę wśród młodzieży
i tej generacji, która w przyszłości prze-
nie ma z rąk naszych troskę o utrzymanie
bytu narodowego w szerokich masach pol-
skich zagranicą”.

Następnie komisja główna przyjęła na-

stępujący **APEL DO NARODÓW ŚWIATA:**

„Drugi zjazd Polaków z zagranicy zwraca
się do wszystkich państw i narodów świa-
ta z apelem do zapewnienia we wszystkich
państwach wszystkim obywatelom bez
względu na narodowość pełnego faktycznego
równouprawnienia politycznego i oby-
watelskiego oraz całkowitej swobody, nie
skrepowanego rozwoju wszystkich warto-
ści kulturalnych swojego narodu, wyraża-
jąc wiarę, że konieczność urzeczywistnie-
nia tej zasady stanie się jednym z naczel-
nych haseł dzisiejszej epoki, wiążącym pań-
stwa i narody ku lepszej przyszłości, opar-
tej na twórczych, niezniszczalnych warto-
ściach duchowych ludzkości”.

Komisja główna uchwaliła wniosek na-
stępujący: Pragnąc upamiętnić powsta-
nie światowego Związku Polaków oraz
stworzyć widoczny symbol trwałej łączności
Polonii zagranicznej z Macierzą, zjazd
poleca władzom Związku przeprowadzić

odpowiednią akcją celem wzniesienia w naj-
bliższych 5 latach domu Polonii Zagranicz-
nej imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego
w Warszawie. Przewodniczący stwierdził,
że wobec braku sprzeciwu wniosek ten jest
przyjęty. Również wobec braku poprawek
przyjęty został statut i regulamin Związku.

Komisja główna zaproponowała na pre-
zesa naczelnej rady światowego Związku
Polaków p. marszałka Raczkiewicza, wybór
przyjęto przez aklamację. Marszałek Rac-
kiewicz również wybór przyjął. Dalej kom-
misja zaproponowała na stanowisko dyrek-
tora biura obecnego dyrektora p. Stefana
Lenartowicza, którego również wybrano.
Następnie przewodniczący p. Świątklik
stwierdził wybór wszystkich osób, których
nazwiska zostały odczytane, poczem zło-
żył podziękowanie radzie administracyjnej i
wszystkim rodakom w Polsce za gościnne
przyjęcie, którego doznali. Na tem Zjazd
Polaków z zagranicy zamknął.

Komitet odbudowy Żułowa powstał w łonie Związku Rezerwistów

Warszawa, 10. 8. (PAT). Wybrany na walnym zjeździe delegatów Związku Rezer-
wistów zarząd główny, ukonstytuował się na swoim pierwszym posiedzeniu. Prezesem został p.
mijn. Marjan Kościakowski, pierwszym wiceprezesem — p. Medard Downarowicz, wiceprezy-
dent miasta Warszawy, drugim wiceprezesem — p. Jerzy Budzyński, wicedyrektor Państwowego
Monopolu Spirytusowego, sekretarzem generalnym — poseł Jan Wąlewski, skarbnikiem — dy-
rektor Zagrodzki.

W związku z powziętą na walnym zjeździe delegatów Związku Rezerwistów rezolucją
o zakupieniu majątku rodzinnego Marszałka Józefa Piłsudskiego żułowa, zarząd główny powo-
łał do życia komitet odbudowy żułowa, z min. Kościakowskim na czele.

Premja dla naszych Czytelników pragnących wziąć udział w „Święcie Warszawy”

Redakcja nasza, pragnąc ułatwić P. T. Czytelnikom wyjazd na
„Święto Warszawy” przedsięwzięcia starania o przydzielenie pewnej ilości
karnetów festiwalowych po cenach specjalnie ulgowych.

Pertraktacje w tej sprawie zostały pomyślnie zakończone i już od
dnia dzisiejszego każdy Czytelnik naszego pisma, może nabyć w naszej
Administracji jeden karnet **PO ULGOWEJ CENIE ZŁ 16,—**, zamiast
zł 20,—.

Koniecznym jest atoli wycięcie załączonego kuponu, upoważniającego
do nabycia karnetu po niższej cenie.

Karnet festiwalowy upoważnia do otrzymania 70 procent zniżki kole-
jowej do Warszawy z każdej dowolnej stacji, jak również do takiej samej
zniżki z Warszawy do każdej stacji P. K. P. i jest ważny do dnia 18
bm. włącznie.

Poza tem karnet zawiera kilkadziesiąt kuponów, upoważniających do
1-go całodziennego wyżywienia w Warszawie, 20 bezpłatnych przejazdów
tramwajami, do bezpłatnego wzięcia udziału w szeregu imprez odbywają-
cych się z okazji „Święta Warszawy”, wreszcie do bardzo poważnych zniż-
ek w teatrach, kinach, muzeach itp.

P. T. Czytelnicy nasi mają więc jedyną doskonałą okazję do zwie-
dzenia stolicy za minimalną cenę.

Prosimy o jaknajszysze wykupywanie karnetów, gdyż otrzymali-
my je **W ŚCIŚLE OGRANICZONEJ ILOŚCI I SPRZEDAWAĆ JE MO-
ŻEMY TYLKO DO DNIA 12 BM.**

Kupon

upoważniający do nabycia **jednego karnetu**

na „**Święto Warszawy**”
po ulgowej cenie złotych 16.—

w administracjach:

„**DNIA POMORSKIEGO**” w Toruniu, ul. Szeroka 41
„**GAZETY MORSKIEJ**” w Gdyni, Skwer Kościuszki 14
„**GAZETY GDANSKIEJ**” w Gdańsku, Rynek Kaszubski 21
„**DNIA TCZEWSKIEGO**” w Tczewie, ul. Kościuszki 1
„**DNIA GRUDZIĄDZKIEGO**” w Grudziądzu, Siankiewicza 9
„**DNIA BYDGOSKIEGO**” w Bydgoszczy, Marsz. Focha 12

Dla uczczenia 20-tej rocznicy wymarszu Kadrowki

Bezpłatna praca b. wojskowych
na terenach powodziowych

Zakopane, 10. 8. (Pat). W dniu wczoraj-
szym o godz. 17 zgromadziły się na tutejszym
ryнку szeregi b. wojskowych, którzy w myśl
apelu dla uczczenia 20 rocznicy wymarszu
pierwszej kompanii kadrowej stanęli do robót
popowodziowych. Po zbioście zebrani udali się
z orkiestrą i członkami zarządu organizacji b.
wojskowych a Kamieniec pod elektrownią,
gdzie wygłosił przemówienie burmistrz miasta
Winnicki, wyrażając uznanie za gotowość ofiar-
nej pracy w nadziei, że przykład Zakopanego
znajdzie szeroki oddźwięk w całej Polsce i że
do pracy odbudowy zniszczonych powodzią te-
renów zgłoszą się dziesiątki tysięcy ludzi. Ka-
żdy z członków b. wojskowych zobowiązać się
ma do 20-godzinnej bezpłatnej pracy na znisz-
czonych powodzią obszarach.

Borys Pilniak w Warszawie

Warszawa, 10. 8. (Pat). Znany pisarz
sowiecki Borys Pilniak w drodze powrot-
nej z krajów skandynawskich zatrzymał się
na parę dni w Warszawie. Dziś Pilniak od-
jeżdża do Moskwy.

Hojny dar Niemiec na powodzian

(k) Warszawa 10. 8. (tel. wł. Rząd niemiecki
za pośrednictwem swojego posła w Warszawie
poinformował ogólnopolski komitet niesienia po-
mocy ofiarom powodzi, iż oddaje do jego dyspo-
zycki 10.420 sztuk naczyń emaljowanych do u-
żytku gospodarstwa domowego, 1000 łózek sta-
lowych lakierowanych z materacami sprężyno-
wymi oraz 2400 sztuk narzędzi rolniczych. Ogó-
łem ładunek towarów wponosi 4 do 5 wagonów.

Linja Kraków-Tarnów naprawiona

Katowice 10. 8. (PAT). Z dniem 10 bm. przy-
wraca się normalny ruch kolejowy na linii Ka-
towice — Kraków — Tarnów — Lwów. Pier-
wszy pociąg na tej linii odjedzie dziś o godz.
17.15 z Katowic.

Palestyńscy piłkarze we Lwowie

Lwów, 10. 8. (PAT). We Lwowie rozegraną
został mecz piłkarski pomiędzy mistrzowską
drużyną Palestyny „Hapoel” a ligową „Po-
gonią”. Po interesującej grze mecz zakończył
się wynikiem niepozostawiającym, w stosunku
2:2 (1:2). Pogoń wystąpiła w składzie normal-
nym, jedynie bez Matjasa. Widzów przeszło 3
tys.

Wielka mowa Hitlera

Berlin, 10. 8. (PAT). Niemieckie Biuro In-
formacyjne donosi, że w dniu 17 sierpnia o
godz. 8 wiecz. kanclerz Rzeszy wygłosi do na-
rodu niemieckiego wielką mowę, którą będzie
transmitowana przez wszystkie radiostacje nie-
mieckie. W dniu 13 sierpnia o godz. 8.30 wie-
czorem minister Rzeszy dr. Goebbels również
przemawiać będzie do narodu niemieckiego. Mo-
wa Goebbelsa będzie transmitowana przez radio-
stacje niemieckie.

Litewskie „święto morza”

Królewiec 10. 8. (Tel. wł.). W nadchodzącą
niedzielę odbędzie się w Kłajpedzie, wielka
uroczystość „Święta morza”, na którą zapowie
działo swe przybycie szereg wycieczek ze
wszystkich stron Litwy. Spodziewane jest przy-
bycie do Kłajpedy zgórą 40.000 osób. Litewskie
„Święto Morza” organizowane jest jako
wielkie święto narodowe.

Pierwszy poseł czechosłowacki na Kremlu

Moskwa, 10. 8. (PAT). Pierwszy poseł cze-
chosłowacki w Moskwie Pawlu złożył prezesowi
CKW ZSRR Kalininowi listy uwierzytelniające.
W związku z nowym ceremoniałem żądnych
przemówień nie wygłoszono.

Wolny obrót towarowy między Polską a Gdańskiem przywracają polsko-gdańskie umowy gospodarcze

Zakończenie rokowań i podpisanie umów

Długotrwałe rokowania polsko-gdańskie w sprawach gospodarczych, jakie toczyły się między Rządem Rzeczypospolitej a Senatem W. Miasta Gdańska, doprowadziły do OSTATECZNEGO UZGODNIENIA STANOWISK OBU DELEGACJI I PODPISANIA W PONIEDZIAŁEK, 6-GO SIERPNI UMOWY, REGULUJĄCEJ CAŁOKSZTAŁT SPRAW GOSPODARCZYCH MIĘDZY POLSKĄ A MIASTEM GDAŃSKIEM.

Podpisane w dniu 6 b. m. umowy polsko-gdańskie obejmują:

1) Umowę w sprawie uregulowania rozmaitych spraw celnych, 2) Umowę w sprawie udziału Gdańska w polskich kontyngentach przywózowych, 3) Umowę sanitarną w sprawie obrotu artykułami żywnościowymi, 4) Umowę weterynaryjną, 5) Umowę fitopatologiczną (ochrona zdrowotności ziemniaków i innych roślin), 6) Porozumienie w sprawie zbytu polskich produktów rolniczych w związku z reorganizacją gdańskiego rynku zbytu wynikającą z rozporządzeń Senatu w tej sprawie.

Równocześnie podpisano liczne protokoły, oraz postanowienia wykonawcze. UMOWY POWYŻSZE SĄ WYNIKIEM KILKUMIESIĘCZNYCH ROKOWAŃ ORAZ WYRAZEM OBUSTRONNEGO ŻYCZENIA ŚCISLEJSZEGO ZACIESNIENIA WSPÓŁPRACY MIĘDZY POLSKIM A GDAŃSKIM ŻYCIEM GOSPODARZYM.

Na szczególne podkreślenie zasługują fakt, że UMOWY PRZYWRACAJĄ WOLNY OBRÓT TOWAROWY MIĘDZY POLSKĄ A GDAŃSKIEM. NA SKUTEK DOTYSZCZASOWANIA GDAŃSKA DO SYSTEMU KONTYNGENTOWEGO RZECZYPOSPOLITEJ.

Echa „parszywej ugody”

Senator Dobrzycki przed sądem marszałkowskim

(o) Warszawa 10. 8. (tel. wł.). Dowiadujemy się, że senator Dobrzycki zwrócił się do Marszałka Senatu z prośbą o zwołanie sądu marszałkowskiego w sprawie jego udziału w ugodzie między p. Boussacem — właścicielem większości akcji „Żyrardowa” i rzekomymi przedstawicielami akcjonariuszów polskich. — Marszałek senatu przychylił się do prośby senatora Dobrzyckiego i postanowił sąd marszałkowski zwołać.

Policja śląska schwytła sprawców napadu na bank w Świętochłowicach

(o) Katowice 10. 8. (tel. wł.). Policji śląskiej udało się schwytwać sprawców głośnego napadu rabunkowego na Bank Ludowy w Świętochłowicach. Sprawcami są Jan Hutman z Bykownicy i Paweł Szantera z Nowego Byonia. Zostali oni schwytani po długiej walce i dwustronnej strzelaninie. W czasie pościgu Hutman usiłował popełnić samobójstwo, a Szantera otrzymał ranę postrzałową. Trzeci sprawca napadu zdołał zbiec.

10.000 zł padło w kolekturze „Uśmiech Fortuny”

Duża wygrana z 10.000 zł padła w pierwszym dniu ciągnięcia klasy trzeciej w miesięcowej naprawie najszcześliwszej Kolekturze „Uśmiech Fortuny” na los nr. 96482.

Jak się dowiadujemy, los powyższy został sprzedany czterem różnym osobom ze sfer urzędniczych z Torunia i Bydgoszczy.

LITEJ DOTYCHCZASOWE KONTROLE GOSPODARCZE STAJĄ SIĘ ZBĘDNE.

Co do umowy w sprawie kwestii celnej, decydującym czynnikiem było życzenie WZMOŻENIA ATMOSFERY ZAUFANIA I JEDNOLITOŚCI OBSZARU GOSPO-

DARCZEGO W DRODZE UREGULOWANIA SZEREGU SPRAW NASUWAJĄCYCH WĄTPLIWOŚCI.

Ze strony polskiej umowę podpisał Komisarz Generalny R. P. w Gdańsku p. minister dr. K. Papee.

Senat reorganizuje życie gospodarcze Wolnego Miasta

Stworzenie nowych warunków współżycia gospodarczego między Polską i Gdańskiem postawiło Gdańsk przed koniecznością reorganizacji własnego życia gospodarczego. Jak wiadomo, narodowo-socjalistyczny Senat gdański zniósł, bezpośrednio po objęciu władzy, organizację dawniejszą, a więc izby przemysłowo-handlowe, izby rzemieślnicze, tworząc na ich miejsce organizację przejściową w postaci głównej izby gospodarczej. Obecnie po zawarciu umów z Polską postanowił Senat zastąpić tę przejściową organizację nową organizacją stałą i

to przez stworzenie obok istniejącej już izby chłopskiej, izb handlowej i rzemieślniczej. Na miejsce poprzednich izb powstała rada gospodarcza, złożona z 18 członków, po trzech delegatów z każdej izby i 9 nominatów. (w tem przedstawiciele handlu polskiego i żydowskiego w Gdańsku). Poza tem senat stworzył izbę handlu zagranicznego, której zadaniem będzie reprezentowanie interesów gospodarstwa gdańskiego wobec rządu polskiego. Izba ta otrzymała w polskich komitetach gospodarczych miejsce i głos.

Wzrost obrotów handlu zagranicznego Polski

Warszawa, 10. 8. (PAT). Obroty handlu zagranicznego Polski za okres pierwszych 7 miesięcy br. wykazują w porównaniu z analogicznym okresem 1933 r. poważny wzrost, a mianowicie przywóz wzrósł o 12,0 mil. zł., wywóz o 37,4 mil. zł., dodatnie saldo zaś — o 25,4 mil. złotych.

Warszawa, 10. 8. (PAT). Bilans handlu zagranicznego Rzplitej Polskiej i Wolnego Miasta Gdańska według tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego w miesiącu lipcu br. wynosił: przywóz 203646 ton, wartości 69.148 tys. zł., wywóz 1.125013 ton, wartości 81.868 tys. zł. Saldo dodatnie w lipcu wynosiło 12.720 tys. zł. W porównaniu do miesiąca czerwca br. zwiększył się wywóz o 711 tys. zł. przywóz o 2.645 tys. zł.

Na Kapitolu

Przemówienie delegata polskiego w czasie kongresu międzynarodowej federacji nauczycielskiej

Rzym, 10. 8. (Pat). Rozpoczął tu obrady 11 międzynarodowy kongres Federacji Nauczycieli Szkół Średnich. Na uroczystym otwarciu w sali Juliusza Cezara na Kapitolu był obecny gubernator Rzymu i minister oświaty Ercole oraz podsekretarz stanu Solmins. Przemawiało 32 przedstawicieli rządów i stowarzyszeń. W imieniu POLSKI, oraz Towarzystwa Nauczycieli Szkół Średnich i Wyższych zabrał głos między innymi p. Leonard Kociemski, który wskazał na dawne wysiłki zmierzające do uregulowania stosunku państwa do szkolnictwa polskiego za czasów Komisji Edukacyjnej, oraz o-mówił obecne dążenie w tej dziedzinie. Przemówienie to wygłoszone w języku włoskim przyjęte było owacyjnie przez kongres.

cieli Szkół Średnich i Wyższych zabrał głos między innymi p. Leonard Kociemski, który wskazał na dawne wysiłki zmierzające do uregulowania stosunku państwa do szkolnictwa polskiego za czasów Komisji Edukacyjnej, oraz o-mówił obecne dążenie w tej dziedzinie. Przemówienie to wygłoszone w języku włoskim przyjęte było owacyjnie przez kongres.

Polki na kobiecych igrzyskach światowych

Wspaniały wynik Walasiewiczówny — Duży sukces Wajsówny i Cejzikowej

Londyn, 10. 8. (PAT). Wczoraj w czwartek rozpoczęły się w Londynie czwarte kobiece igrzyska światowe.

Przed południem odbyły się przedbiegi na 60 metrów z udziałem 20 zawodniczek. Startowała tylko jedna polska zawodniczka Walasiewiczówna. Wygrała ona swoją serję, będąc klasą dla siebie. Wynik jej wynosi 7,8 sek.

W eliminacji kuli startowało 9 zawodniczek, z których 6 wchodzi do finału. M. in. startowały dwie Polki Wajsówna i Cejzikowa, które weszły do finału, mając w finałach czwarte i piąte miejsce. Wajsówna osiągnęła 10,99 m., a Cejzikowa 10,61 m. Prowadzi w tej konkurencji Niemka Mauer Mayer wynikiem 13,67 m.

Pięćdziesiąt zgromadziło 12 zawodniczek, w ich liczbie 1 Polkę Kwaśniewską. Rozegrano tylko bieg 100 metrów, w którym Kwaśniewska miała wynik 14,2 sek.

Po południu odbyło się uroczyste otwarcie zawodów.

W dalszych zawodach lekkoatletycznych Polki osiągnęły wspaniały sukces. Z wyjątkiem 800 metrów we wszystkich innych konkuren-

cjach zawodniczeki nasze przedostały się do półfinałów, względnie do finałów. Nadmienić należy, że wszystkie miejsca finałowe są punktowane. Wyniki popołudniowe były następujące:

60 metrów: 1) Walasiewiczówna w czasie 7,6 sek. przed Angielką Johnson. Eliminacja dysku zgromadziła 19 zawodniczek. Dwie Polki przeszły do finału. Wajsówna osiągnęła 39,19 m., a Cejzikowa 35,26. Bieg na 80 metrów przez płotki zgromadziło 16 zawodniczek, które startowały w czterech przedbiegach. W pierwszym przedbiegu Frajwaldówna (Polska) zajęła trzecie miejsce przed Włoszką Valla i Angielką Webb. W przedbiegu na 100 metrów Walasiewiczówna zwyciężyła w swojej serji, mając 12,3 sekund i zakwalifikowała się do finału. W kuli pierwsze miejsce zajęła Mauer Mayer 13,67 m. Wajsówna zajęła czwarte miejsce 11,30 m. i Cejzikowa piąte — 10,61 m. W przedbiegu na 80 m. Świderska (Polska) na finiszu została zepchnięta na szóste miejsce.

Pozatem rozegrano mecz koszykarek Francja — Polska. Wygrała Francja 31:21 (24:13).

Na miejscu tragicznej katastrofy

Nurkowie marynarki wojennej pracują nad wydobyciem autobusu-trumny

Lublin, 10. 8. (Pat). Z miejsca katastrofy pod wsią Sadowne otrzymano następujące szczegóły:

W akcji ratunkowej prócz oddziału 30 saperów bierze udział straż pożarna. Pomimo niezwykle ciężkich warunków, wymagających poważnych przygotowań, usiłowano uczynić wszystko, by wydobyć autobus przy pomocy środków, jakimi narazie rozporządzano. Po dłuższych wysiłkach udało się zaczepić stalową linę o samochód, znajdujący się na głębokości, nie jak poprzednio podawano 8 m, ale 10 m. Dzięki wspólnym wy-

siłkom wszystkich biorących udział w akcji ratunkowej, zdołano ruszyć z miejsca zatopiony autobus. Przesunięto go na znacznie płytsze miejsce tak, że obecnie głębokość wody w miejscu, gdzie jeszcze spoczywa autobus wraz z zamkniętymi w jego wnętrzu ofiarami, wynosi już tylko 5 metrów. Niestety, dalszą akcję ratunkową musiiano przerwać z powodu pęknięcia linii stalowej, która nie wytrzymała natężenia. Wobec niemożności kontynuowania prac ratowniczych przy pomocy środków technicznych, jakie naprędce zdobyto, zwrócono

się do marynarki wojennej z prośbą o nadesłanie nurków, którzy przybyli wczoraj rano. Jednocześnie przystąpiono do wzniesienia trwałego rusztowania, które ukończono również rano.

Dokładna ilość ofiar nie jest dotychczas znana. Niewiadomo, czy liczba 18 pasażerów, podana w pierwszych informacjach, jest ścisła. Miejscowa ludność okazuje dużą pomoc w akcji ratunkowej. Dzięki ofiarności pobliskiej fabryki odlewów żelaznych, uzyskano stalową linę, co pozwoliło na wyciągnięcie autobusu na płytsze miejsce.

Kto wygrał?

Pierwszy dzień ciągnięcia III klasy

Warszawa 10. 8. (PAT). Wczoraj w pierwszym dniu ciągnięcia III klasy Loterii Państwowej padły następujące większe wygrane:

Zł 100.000 na nr. 51389;
Zł 15.000 na nr. 130321 116582, 134940 157404;

Zł 10.000 na nr.: 96482 161238 163309;

Zł 5.000 na nr. 154864.

II ciągnięcie:

Zł 50.000 na nr. 122589

Zł 15.000 na nr. 124095;

Zł 10.000 na nr. 60821 110364;;

Zł 5.000 na nr. 51815.

Giełdy

GIEŁDA ZBOŻOWO-TOWAROWA W BYDGOSZCZY

z dnia 9 sierpnia 1934 r.

Żyto 35 ton 17,75; żyto 17,50—17,75; pszenica 20—21; jęczmień: brow. 22—22,50; przem. 19,25—19,75; owies nowy 15,50—16,50; mąka żytnia: gat. IA 0—55% wł. w. 26—27; gat. IB 0—65% wł. w. 25—26; gat. II 55—70% wł. w. 20,25—21,25; razowa 0—95% wł. w. 21,25—21,75; pszenica pon. 70% wł. w. 17—18; mąka pszenica: gat. IA0—20% wł. w. 38,50—40,50; gat. IB 0—45% wł. w. 35—36; gat. IC 0—55% wł. w. 34—35; gat. ID 0—60% wł. w. 33—34; gat. IE 0—65% wł. w. 32—33; gat. IIA 20—55% wł. w. 30—31,50; gat. IIB 20—65% wł. w. 29,50 do 31; gat. IID 45—65% wł. w. 29—29,50; gat. IIF 55—65% wł. w. 24,50—25; gat. IIIA 65—70% wł. w. 22,50—23,50; gat. IIIB 70—75% wł. w. 19,50—20; razowa 0—95% wł. w. 25—26; otręby: żytnie wymiatał stand. 13—13,50; pszenne miakkie stand. 12,50—13,25; pszenne średnie stand. 12,50—13,25; pszenne grube stand. 12,75 do 13,50; rzepak zimowy bez worka 39,50 do 40,50; rzepak zimowy bez worka 38,50—40; gorczyca 51—53; pęczuszka 19—21; wyka 19—21; groch: Wiktorja 38—42; Folgera 33—36; ziemniaki jadalne wczesne 4,50—5; makuch: Iniany 22—23; rzepakowy 16—17; słonecznikowy 20—21; kokosowy 17—18; siano madnoteckie luzem 8—8,50; sruł soja 21,75—22,25.

POZNAŃSKA GIEŁDA ZBOŻOWA

z dnia 9 sierpnia 1934 r.

Jęczmień brow. 22,50—23; jęczmień jednolity 21—21,50; jęczmień zbierany 19,50—20; Owies nowy 15,75—16,50;
Ogólne usposobienie: spokojne.
Obroty: żyto 1280; pszenica 247; jęczmień 863; owsa 66; maki 12; żytniej 44; pszen. 419; pszen. 60.

z dom. wyz. utrzyma-

Gdańska GIEŁDA ZBOŻOWA, z utrzyma-
Gdańsk 10. 8. Na wczorajszej giełdzie, Ogrodo-
znaczyła się ponowna wyższość dla żyta i jęcz-
mienia. Również pszenica utrzymuje się na
dotychczasowym poziomie, wykazując tenden-
cję mocną.

oNowano za: pszenicę eksportową 128 fun-
tów wagi holenderskiej 12,60; pszenicę tej sa-
mej wagi konsumpcyjną 12,75, żyto 120 funtów
wagi holenderskiej eksp. 10,90, żyto tej samej
wagi konsumpcyjnej 11,00; jęczmień gatunki
najprzedniejszej eksportowej 14,15 do 15,00; jęcz-
mień gatunki średniej według próby 12—13,60;
jęczmień 113—114 funtów wagi hol. eksp. 12,50
do 12,60; jęczmień 110—111 funtów wagi ho-
lenderskiej eksportowej 11,75—11,85; jęczmień
105, 106 funtów wagi holenderskiej ekspor-
to- we 11, owies konsumpcyjny 10,50—11; owies
eksportowy 9,85—10,40; groch Victoria 22—26;
otręby żytnie 8,00; otręby pszenne 8—8,10.

Ceny powyższe rozumieją się w gułdenach
gd. za 100 kg.

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

z dnia 9 sierpnia 1934 r.

Belgia 124,30, 124,61, 123,99; Berlin 207,00,
208,00, 206,00; Gdańsk 172,60, 173,13, 172,17;
Holandia 358,00, 358,90, 357,10; Londyn 26,63,
26,76, 26,50; Nowy Jork 5,27, 5,30, 5,24; Paryż 34,90,
34,99, 34,81; Praga 21,97, 22,02, 21,92; Sztokholm
137,35, 138,05, 136,65; Szwajcaria 172,68, 173,11,
172,25; Włochy 45,43, 45,55, 45,31.
Tendencja: przeważnie mocniejsza.

GIEŁDA WARSZAWSKA — AKCJE

z dnia 9 sierpnia 1934 r.

Bank Polski 86—86½; Norblin 27½; Stara-
chowice 10,75.
Tendencja: mocniejsza.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Papiery wartościowe

z dnia 9 sierpnia 1934 r.

3% poz. budowlana 43,50; 4% poz. inwest.
seryjna 63—63,13; 5% poz. kolejowa 70½—72
4% 53; 7% poz. stabiliz. 67,63—68,00—67,88,
drobne 68,13—68,25; 8% l. z. T. Kr. Przem.
Pol. 75½; 4% l. z. ziemskie 41—41½; 4½% l. z.
ziemskie 49,50—49,13; 5% l. z. m. Warszawy
69,75, z 1933 r. 58½—59½.
Tendencja: dla pożyczek niejednolita; dla
listów mocniejsza.

O cudzoziemskich grasantach i ich polskich poplecznikach

Słowo „Żyrardów” elektryzuje polskie społeczeństwo. Żyrardów bowiem to symbol obcego korsarstwa, spadek przeszłości, w której Polskę traktowano na modłę kolonialną, jej zaś przedstawiciele przyjmowano w przedpokojach. „Żyrardów”, to jednocześnie symbol krzywdy robotniczej i, niestety, wysługi na rzecz obcych za cenę stanowisk i tantjem.

Już transakcja sprzedaży Zakładów Żyrardowskich Marcelemu Boussac'owi była niezmiernie wymowna, aczkolwiek Sejm rozgrzeszył b. ministra skarbu Kucharskiego. W chwili, gdy Zakłady Żyrardowskie były sprzedawane w 1923 roku za sumę ca pół miliona złotych, inwestycje budowlane państwowego zarządu wynosiły około dwóch milionów złotych, zaś znajdujące się na składzie towary reprezentowały wartość dwunastu milionów złotych. Nie bacząc na to, przyznano jeszcze p. M. Boussac'owi... pożyczkę z PKO.

Marceli Boussac nie spieszył się z wpłatą umówionej sumy. Skarb musiał ją żmudnie wyprocosować, by ostatecznie należność ta została... zhipotekowana na Zakładach Żyrardowskich.

Marceli Boussac jest właścicielem firmy francuskiej p. n. „Comptoir d'Industrie Cottonière”. Nabywając pakiet akcji żyrardowskich, musiał się on liczyć z faktem istnienia jeszcze innych akcjonariuszów. Ponadto Marceli Boussac nie widział powodu, aby podtrzymywać Żyrardów, który stanowił na rynku konkurencję dla jego francuskich przedsiębiorstw.

Rozpoczyna się długie pasmo zabiegów, mających na celu wypompowanie kapitałów z Żyrardowa do Comptoir d'Industrie Cottonière. Przypomnijmy dla zobrazowania sobie stanu rzeczy umowę o wpłacaniu przez Żyrardów na rzecz C. I. C. „podatku” w wysokości 2 proc. od obrotu za „pomoc kredytową” i wzory, dalej zakupy bawełny po cenach znacznie wyższych od rynkowych, dalej należności za „porady” i „pomoc techniczną” w wysokości 20 milionów złotych itp.

Jeśli chodzi o pomoc kredytową dla Żyrardowa, to warto przypomnieć fakt, że z tytułu wysrubowanych i sztucznych należności na rzecz Comptoir d'Industrie Cottonière, które wyniosły razem 55 milionów złotych, p. Boussac kazał sobie wystawić weksle gwarancyjne na sumę 180 milionów złotych, które na wzór Stawiskiego bez życzliwej pomocy w kurs, obciążając nadmiar czynności Żyrardowskie kosztami żyra, dygłosec, i opłat stemplowych. Takich sztucznych przeprowadzono bardzo wiele. Polscy członkowie zarządu Żyrardowa pokrywali je swemi nazwiskami i... milczeniem.

Wreszcie przyszła chwila, że opinia publiczna zaalarmowała społeczeństwo wobec nieustannej dewastacji tych polskich zakładów przemysłowych, wobec skandalicznych stosunków, panujących w Zakładach, wobec istic plantatorskiego traktowania robotników przez francuskich dyrektorów i ich polskich służalców z osławionym Wasiewiczem na czele.

Padł tragicznie straż Błachowski, który targnął sumieniami ludzkimi.

Polscy akcjonariusze zrzęśli się, aby przeciwdziałać procesowi notorycznego okradania Zakładów Żyrardowskich. Wyłoniono zarząd, na czele którego stanęli pp. Młynarski, Dobiecki i Płatowski. Jednocześnie na mocy sekwestru tymczasowy zarząd objął gospodarkę Żyrardowa.

Tutaj dla scharakteryzowania sytuacji z przed sekwestru zacytujemy obraz tych zakładów, zaczerpnięty z książki Hulki-Laskowskiego p. t. „Mój Żyrardów”.

„...poszczególne oddziały fabryki szły po trzy-cztery dni w tygodniu, a przytem w całej wielkiej fabryce pracowało już nie 9.000 robotników jak dawniej, ale niewiele ponad 1.000. Jednocześnie wszakże administracja była taka kosztowna, jak bodaj nigdy dotąd. Sam Koehler pobierał kilkaset tysięcy rocznie, a tacy reorganizatorzy, jak Pfau, Ulrich i wielu innych otrzymywali po kilka tysięcy miesięcznie. W biurach warszawskich siedzieli różni dygnitarze zagraniczni, mający bardzo wysokie pensje, a techniczny personel fabryki był liczny. Na tę kosztowną administrację, która nie była mniejsza od administracji dawnej, gdy w

fabryce pracowało 9.000, lecz raczej większa, musiało zapracować nieco ponad 1000 robotników”.

W tych warunkach tymczasowy zarząd objął rządy w Żyrardowie. Całe miasto uroczyście witało nowych zarządców, widząc w nich wybawiciela z niewoli dyrektorskiej, z nędzy i głodu.

Minęło kilka miesięcy. Nagle na szpaltach prasy ukazał się komunikat, donoszący o zawarciu ugody między większością akcjonariuszy (Boussac) a mniejszością. Komunikat podkreślał wielkie korzyści społeczne i gospodarcze tej tranzakcji.

Czyżby koniec „sprawy Żyrardowa”?

Więc znowu Boussac ze swymi adherentami mają wziąć w posiadanie potrzykroć umęczony i okradziony Żyrardów?

Nie! Poprostu efekt zabiegów złotopalciej ręki p. Marceliego Boussac'a. Wiadomo nam bowiem, że p. Aleksander Lednicki jeździł i prowadził rokowania-konszachy między stronami. Wiadomo nam, że w tej sprawie maczał jeszcze ręce adwokat Urbanowicz, piastowiec i b. dyrektor departamentu za rządów Chjeno-Piasta, oraz adwokat Polikier, raz już zawieszony w czynnościach przez Radę Adwokacką. Pod wpływem ta-

kich perswazyj reprezentanci mniejszości akcjonariuszów pp. senator Dobiecki i generał Płatowski wykorzystali nieobecność trzeciego reprezentanta p. Młynarskiego i zawarli pakt z Boussac'iem.

Sumienia dużo bardziej kruche, niż „argumenty” p. Marceliego Boussac'a.

Ale minęły bezpowrotnie już czasy, kiedy w Polsce nazwiska senatorów i generałów wystarczały na pokrycie najbrudniejszych afer. Minęły też czasy, kiedy protekcje tej czy owej ambasady wystarczały dla zapewnienia bezkarności.

Komunikaty oficjalne doniosły o wszczęciu przeciw b. zarządcom Żyrardowa śledztwa ze strony prokuratury. Jesteśmy przekonani, że polscy poplecznicy i współtwórcy oszustw p. Boussac'a staną wobec wzgardy całego społeczeństwa, że za czyny swoje poniosą pełną odpowiedzialność.

Wyniki śledztwa i ewentualny przewod sądowy prześwietla reflektorem wymiaru sprawiedliwości całe to bagno oszustw, korupcji i wyjawia nazwiska polskich aferzystów, dyskontujących zasługi przeszłości na wysługi dla międzynarodowych Boussac'ów.

J. Drz.

Ognisko harcerskie na placu Marsz. Piłsudskiego

Na placu Józefa Piłsudskiego w Warszawie odbyło się w ub. wtorek wieczorem ognisko harcerzy polskich ze wszystkich stron świata. — Na zdjęciu harcerze dookoła ogniska.

Ciężkie położenie robotników polskich we Francji

Delegaci na II Zjazd Polaków z Zagranicy u Min. Opieki Społecznej

Minister Opieki Społecznej Jerzy Paciorkowski przyjął na dłuższej audjencji p. Stefana Rejera, prezesa Rady Porozumiewawczej Związków Polkich i prezesa Związku Robotników Polskich we Francji oraz sekretarza generalnego tego Związku p. Piotra Kalinowskiego. Pp. Rejer i Kalinowski przybyli do Warszawy jako delegaci polscy z Francji na II Zjazd Polaków z Zagranicy.

Delegaci dziękowali min. Paciorkowskiemu za dotychczasową opiekę nad robotnikami pol-

skimi, zatrudnionymi we Francji, oraz zobrazowali ciężkie położenie tych robotników w związku z panującym we Francji bezrobociem, wysuwając szereg postulatów, dotyczących zagadnienia emigracji polskiej we Francji.

Min. Paciorkowski wysłuchał życzliwie przy byłych delegatów i zapewnił ich, że interesuje się bardzo losem robotników polskich przebywających i pracujących na obczyźnie i że przedstawione postulaty będą rozważone i załatwione w miarę możliwości.

Kobiety polskie

na straży ducha narodowego na obczyźnie

Równoległe z obradami II Zjazdu Polaków z Zagranicy w Warszawie obraduje Konferencja kobiet polskich z zagranicy.

Na Konferencji tej omówiono wyczerpująco warunki pracy kobiet na poszczególnych terenach zagranicznych oraz sprecyzowano potrzeby tych terenów

Żywe zainteresowanie wywołał referat p. Łucji Kipowej na temat współpracy kobiet polskich zagranicą z Macierzą.

W wyniku dyskusji Konferencja przyjęła szereg wniosków w sprawie wytycznych działalności organizacji kobiecych polskich zagranicą, które winny zdaniem konferencji, zachować odrębność, co nie wyklucza udziału kobiet w życiu ogólnem. Konferencja wzywa kobiety

polkie zagranicą do poszanowania i pielęgnowania ducha narodowego, a zrzeszenia kobiece — do roztoczenia opieki nad organizacjami młodzieżowymi.

Inna uchwała dotyczy utworzenia przy Światowym Związku Polaków z Zagranicy stałego działu kobiecego, jako łącznika między polskimi organizacjami kobiecymi w kraju a takimiż organizacjami zagranicą.

Następnie dla uczczenia pamięci wielkiej uczonki polskiej śp. Marji Curie-Skłodowskiej postanowiono urządzić na wszystkich reprezentowanych przez uczestniczkę konferencji terenach akademje oraz uchwalono wyrazy hołdu dla p. Marszałkowej Piłsudskiej i p. Prezydentowej: Mościckiej.

Znamy te metody z plebiscytów na Górnym Śląsku oraz Warmji i Mazurach

Z Saarbrücken donoszą:

W czasie przeglądania materiałów obciążających, skonfiskowanych w biurach organizacji „Niemieckiego Frontu” natrafiono na akta, stwierdzające, że nauczyciel szkoły handlowej Otto Reisel z Dudweiler denuncjował wladzom niemieckim różne osoby, zamieszkałe w Zagłębiu Saary. W wyniku takiej denuncjacji jedna z tych osób została internowana w niemieckim obozie koncentracyjnym, pomimo, iż nie dopuściła się żadnego czynu karnalnego w Zagłębiu Saary. Reisela aresztowano i przekazano natchmiast najwyższemu trybunałowi w Saarlouis. W wyniku rewizji, przeprowadzonej w mieszkaniu aresztowanego, stwierdzono, iż zamierzał on w najbliższym czasie udąć się do Beyrouth. W analogicznych sprawach dokonano już szeregu aresztowań.

W ostatnich dniach prezydent komisji rządzącej przekazał sekretarzowi Ligi Narodów petycję Zjednoczenia Gospodarczego Zagłębia Saary. Pismo to zawiera skargę z powodu zdemolowania przez narodowych socjalistów w dniu 4 czerwca b. r. biur organizacji, przyczem policja zachowywała się zupełnie biernie. W związku z tem musiano już odebrać władzę policyjną burmistrzowi dr. Latzowi. Petycja wskazuje więc na konieczność oddania komisji rządzącej do rozporządzenia oddziałów policyjnych, na których mogłaby polegać komisja rządząca i ludność. Prezydent komisji rządzącej w dołączonym piśmie popiera powyższą petycję.

GŁOSY I ODGŁOSY.

Skandal żyrardowski

(t) Skandal, jaki wybuchł ostatnio dookoła sprawy Żyrardowa na tle „umowy”, załatwiającej rzekomo w sposób ugodowy zatarg pomiędzy polską mniejszością akcjonariuszów a znanym i należycie ocenianym w swojej ojczyźnie francuskim rekinem przemysłu Marcelim Boussac'iem zatacza coraz szersze kręgi. Piszemy o tem obszernie obok.

Okazuje się, że obaj kandydaci na superarbitra w sporze żyrardowskim, których nazwiska wysunięto sprytnie dla podparcia autorytetu „ugody”, wykombinowanej przez obrotnych aranżerów, zaprzeczają, jakoby to się stało z ich wiedzą i zgodą i stanowczo odgradzają się od całej afery. Pisze o tem „Express Poranny”:

„Afera żyrardowska, będąca istną stawiską, rozrasta się z godziny na godzinę. Po p. ministrze Zaleskim, który za naszym pośrednictwem oświadczył, że ofiarowany mu mandat ewentualnego superarbitra jest dla niego nie do przyjęcia, podobne oświadczenie złożył p. poseł Radziwiłł. Na wieść o „układzie” mniejszości żyrardowskiej z większością p. Radziwiłł nadesłał z Otyki do Warszawy depeşe, w której oświadcza, że nie upoważniał nikogo do używania swego nazwiska w związku z układem żyrardowskim”. Tak więc okazało się, że oba nazwiska były wymienione w „układzie” bez wiedzy ich właścicieli, tylko dla zamydlenia oczu społeczeństwa, dla zagłuszenia ich szczerym dźwiękiem szmeru powątpiewania w czystość „tranzakcji”.

Zuchwałstwo aranżerów tej akcji było tak wielkie, że nie zawahali się nawet posłużyć nazwiskiem p. ministra przemysłu i handlu Floyar - Rajchmanna. W komunikacie „komitetu obrony” znalazło się tajemnicze zdanie: „Żyrardów wchodzi w nową fazę swojego rozwoju i w tym momencie należy podkreślić wybitne zasługi ministra Floyar-Rajchmanna, którego stanowisko w ogromnym stopniu ułatwiło zwycięstwo temu polskiemu”. Perfidnie to zdanie miało dać do zrozumienia, jakoby minister przemysłu i handlu położył na tranzakcji swe placet i jeszcze bardziej zatrzeć ślady machlojki.

To bezceremonjalne nadużycie nazwiska ministra daje dodatkową miarę bezwstydu uczestników afery.

Święty Roman i Dmowski

„Słowo Pomorskie” uczciło 70-tą rocznicę urodzin swego „wodza” Romana Dmowskiego panegirycznym, liczącym dokładnie... 41 wierszy druku. Ani to godnie, ani też bogato. Bądź co bądź nie jest rzeczą ładną tak pomiać człowieka, którego myślami — jak się to stale podkreśla — żyje się dzień po dniu... bezmyślnie.

Ale najkapitałniejsze w tym artykule jest takie oto zdanie:

„Patron dnia urodzin wielkiego Polaka — św. Roman — stał się imiennikiem Dmowskiego”.

Czy przypuszczał kiedykolwiek św. Roman, że go taki zaszczyt spotka?

A nam się wydawało, że to Dmowski stał się imiennikiem św. Romana...

Spiesz z ofiarą powodzianom!

Wpływ wzdłuż Torunia wyścig pływacki o puchar „Dnia Pomorskiego”

który jest rewelacją sezonu sportowego.

Zgłoszenia już nadsyłać można pod adresem redakcji „DNIA POMORSKIEGO” TORUŃ, BYDGOSKA 56

Z całego kraju

Warszawa

BOCIAN POWODEM PRZERWY W AUDYCJI RADJOWEJ.

Onegdaj od godz. 19 m. 45 do godz. 24 trwała przerwa w audycji „Polskiego Radja” z przyczyną dość osobliwej. Mianowicie, jak się wyjaśniło, bocian wpadł na przewody wysokiego napięcia między Sekocinem i Łazami, wskutek czego nastąpiło zerwanie przewodów o napięciu 35 tys. volt. Bocian, rzecz zrozumiała, poniósł śmierć na miejscu.

Łódź

ZWYCIĘSTWO BBWR.

Po wyborach do Rady miejskiej w Łodzi endecy poczęli głośno entuzjastycznie, że w całym województwie łódzkim nastąpiła zmiana nastrojów na korzyść Str. Narodowego. Niedoługo jednak trzeba było czekać na obalenie tej sugestji. Dn. 5-go sierpnia w Głównie (na terenie woj. łódzkiego) odbyły się wybory do Rady miejskiej. Na 16 mandatów BBWR zdobyło — 13, FPS — 1, żydzi ortodoksi — 2, Endecy nie zdobyli ani jednego mandatu.

Kraków

FAŁSZYWI STUDENCI.

Przed Sądem Okręgowym toczy się rozprawa przeciw Wilhelmowi Glińskiemu i Ignacemu Starkowi, oskarżonym o fałszowanie dokumentów oraz liczne kradzieże. Przy pomocy podobnych świadectw obaj oskarżeni przedstawiali się jako studenci uniwersytetu upoważnieni do zbierki na cele fikcyjnej centrali towarzystw samopomocowych na wyższych uczelniach.

Lwów

ZBRODNI I SAMOBÓJSTWO.

Potwornej zbrodni i samobójstwa dokonał kupiec 41-letni Aleksander Kahane, prezes Związku Kupców Papieru, właściciel sklepu przy ul. Fredry. Kahane zadał nożem fińskim swej żonie 10 ran, poczem, stwierdziwszy zgon małżonki, popełnił samobójstwo przez zadanie sobie tym samym nożem dwunastu ran. Jak stwierdzono przyczyną tej zbrodni i samobójstwa była manja prześladowcza Kahanka, który

XII walny zjazd „Polskiej YMCA”

Doroczny XII walny zjazd delegatów „Polskiej YMCA” odbędzie się w roku bieżącym w Krakowie w dniach 22 i 23 września r. b. W zjeździe wezmą udział delegacje wszystkich oddziałów Polskiej Ymca, a więc z Warszawy, Krakowa, Łodzi, Poznania i Gdyni, jak również członkowie Rady Krajowej.

Na zjeździe rozważany będzie szereg aktualnych spraw organizacyjnych.

stale żył w obawie przed zamachem na życie jego lub żony.

Katowice

WYCIECZKA „BOLE POLITECHNIQUE”.

Przyjechała do Katowic wycieczka studentów Wyższej Szkoły Politechnicznej w Paryżu w liczbie 23 osób. Wycieczka zabawi 2 dni. Wycieczka zorganizowana została przez Stowarzyszenie Przyjaciół Polski w Paryżu przy współudziale Ligi akademickiego międzynarodowego zbliżenia młodzieży w Warszawie.

Wilno

ZIEMIA SUŁOWSKA NA KOPIEC MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO.

W Wilnie odbyło się zebranie zarządu okręgowego K. P. W., na którym postanowiono wziąć udział w zbiorowej akcji przy spłaniu w Krakowie kopca ku czci Marszałka Piłsudskiego. Ziemie na kopiec zawiezie delegacja K. P. W. z majątku Żułowa, miejsc urodzenia Marszałka.

Koło

GWALTOWNA BURZA.

Nad powiatem kołskim przeciągnęła gwałtowna burza z piorunami, która wyrządziła znaczne szkody. W majątku Mochowo gminy Lubotyń powiatu kołskiego piorun uderzył w woznicę Władysława Burskiego, jadącego wozem zaprzężonym w trzy konie. Burski padł trupem na miejscu, jak również i konie. We wsi Pol-

nisz, gminy Lubotyń piorun uderzył w wiatrak, należący do Sylwestra Stasiaka. Wiatrak splonął doszczętnie. Straty wynoszą kilkanaście tysięcy złotych. We wsi Bogusławice tejże gminy powstał pożar w zagrodzie Stanisława Sowińskiego. Wszystkie zabudowania splonęły, przyczem straty wyniosły około 10 tysięcy zł. Wreszcie we wsi Nowiny Brdowskie piorun uderzył w dom Stanisława Purawskiego i poraził 3 osoby. Pożar jaki powstał od uderzenia pioruna, zniszczył całkowicie zagrodę, powodując straty na sumę około 7.000 złotych.

Krynica

TANI SEZON OD 15 SIERPNI.

Państwowy Zakład Zdrojowy w Krynicy podaje do wiadomości, że w chęci udostępnienia zdrojowiska szerszym warstwom kuracjuszy, Ministerstwo Opieki Społecznej zarządziło wyjątkowo w bieżącym roku rozpoczęcie (3-go), tańszego sezonu już z dniem 15 sierpnia, zamajst od dnia 1 września r. b. Prywatni właściciele wyl i pensjonatów jak i restauracyj w Domu Zdrojowym również obniżyli bardzo wydatnie ceny za mieszkania i utrzymanie.

Sosnowiec

POŻAR KOPALNI.

Na kopalni „Juljusz” wybuchł wczoraj pożar, który szybko ugaszono. Jednak przy gaszeniu pożaru niektóre maszyny zostały uszkodzone przez zalew wodą. Wskutek tego kopalnia przez 2—3 dni będzie nieczynna.

Ze sportu

Polonia francuska zdobyła puchar Prezydenta Rzplitej

Z Warszawy donoszą: W czwartek po zakończeniu spotkań polskich zawodników z Polonią zagraniczną marszałek Raczkiewicz, prezes Rady Organizacyjnej Polaków z Zagranicy wręczył zwycięskim zespołom i zawodnikom zdobyte nagrody.

Puchar Prezydenta RP. zdobyła pierwsza w ogólnej punktacji Francja (zmiana nastąpiła po weryfikacji zawodów przez komitet organizacyjny Igrzysk sportowych) 35 pkt. 2) Gdańsk 34 pkt.; 3) Czechosłowacja 27 p.; 4) Niemcy 21 p.; 5) St. Zjednoczone 20 p.; 6) Rumunia 17 p.; 7) Belgia 11 p.; 8) Łotwa 11 p.; 9) Kanada 3 p. 10) Austria 2 p.

Holandja i Mandzuria nie zdobyły punktowych miejsc.

Nagrodę dla najlepszej lekkoatletki zdobyła Walasiewiczówna, dla najlepszego lekkoatlety Wasowicz (USA), dla najlepszego pływaka —

Chrostowski (USA), za najładniejszą walkę bokserką Puchniak (Kanada), dla najlepszego kolara — Praczyk (Belgia).

Nagrodę ministra Spraw Zagranicznych zdobyła Czechosłowacja. Ta ostatnia uzyskała również nagrodę ministra Oświaty. Francja uzyskała nagrodę Banku Polskiego, Państw. Urz. WF. i PW. i prezydenta m. Warszawy. Ameryka zdobyła nagrodę Ligi Morskiej i Kolonij. Rady Organizacyjnej Polaków z Zagranicy, Tow. Krzewienia Kultury Fizycznej, marszałka Senatu i Rady Organizacyjnej Polaków z Zagranicy.

Najlepsze rakiety włoskie

Włoski Związek Tenisowy ustalił następującą listę najlepszych tenisistów: 1) de Stefani, 2) Palmieri, 3) Rado, 4) Sertorio, 5) Taroni, 6) Quintavalle, 7) Bonte, 8) Mangold, 9) d'Ostiani, 10) Baigalupo, 11) Serwenti.

JAMES O. CURWOOD

„OSADNICY”

(Autoryzowany przekład Jerzego Marlicza)

— Jest bardzo chora — odpowiedział misjonarz. — Musimy się za nią modlić, i wierzyć całą duszą, że jednak wyzdrowieje. Sądzę, że Bóg pozwoli jej żyć...

— Obiecałem, że ją odwiedzę, jeśli będzie chora. Muszę dotrzymać słowa. Nie boj się wcale.

Ojciec Albanel pokręcił głową przecząco.

— To niemożliwe, Pietrku. I tak już mamy zbyt wielu chorych.

— Ja nie zachoruję! — uparcie bąknął Pietrek.

Głos ojca Albanela zabrzmiał teraz surowo.

— Wracaj do domu, Pietrku i bądź równie dzielny jak był Jame Clamart. Jeśli Monie się pogorszy, to dam ci znać.

Odtąd, co rano, mały misjonarz przynosił Pietrkowi wieści o Monie. W ciągu tygodnia nie było napozór żadnych zmian. Ósmego dnia nastąpiło wyraźne pogorszenie; dziesiątego, Piotr, Józia i ojciec Albanel walczyli rozpaczliwie w obronie życia chorej.

Nadeszła noc. Północ już minęła, gdy Pietrek ostrożnie otworzył okno wygramolił się nazewnątrz. Czyniąc jak najmniej szmeru, ześliznął się wdół i skoczył cicho na ziemię. Pędem przebiegł polanę, a w jaskrawym świetle gwiazd cień

jego śpieszył za nim. Zatrzymał się dopiero obok chaty Piotra Gourdon, a przylepiiony do drewnianej ściany czekał, z sercem bijącym mocno.

W górze, ponad jego głową, z poza firanki lśnęło mętne światło w pokoju Mony. Miał wielką ochotę zawołać na nią; ściągnął już wargi zamierzając wydać szczególny gwizd, który znała tak dobrze. Wtem usłyszał jakiś głos, jakieś szmery, więc skradając się na palcach, zbliżył się do jednego z parterowych okien.

Przez szybę, całkiem wyraźnie dostrzegł Józję. Siedziała na krześle, mając twarz ukrytą w dłoniach, Piotr Gourdon zaś, stojąc obok gładził łagodnie włosy żonie. W głębi ojciec Albanel miał rysy wykrzywione rozpaczą. Ramiona Józji dygotały kurczowo; płakała.

Pietrek odsunął się od okna przerażony do głębi. Obraz, który przed chwilą miał przed oczyma, mógł oznaczać tylko jedno. Mona nie żyje! Spojrzał znów na blade światło w górze, i zdjął go wprost nienawidnie względem tych wszystkich, którzy nie dozwolili mu odwiedzić chorej przyjaciółki. Zbliżył się do drzwi kuchennych, otworzył je i wszedł. Jeśli teraz znowu spróbują mu przeszkodzić, będzie walczył i krzywał. Lecz nikt nie

usłyszał ostrożnych jego kroków. Nie wyrażnie dobiegał przez ścianę głos ojca Albanela. Misjonarz modlił się.

Pietrek dotarł do schodów i cichutko jął wstępować na górę. Drzwi pokoju Mony stały otworem. Lampa, której knot przykręcono bardzo nisko, płonęła na stole.

Zbliżył się do łóżka, niebardzo nawet zdając sobie sprawę z własnych ruchów. Serce miał ściśnięte bolesną obręczą; świat wokoło chwiało się i waliło w gruzy. Mona nie żyje z pewnością, w przeciwnym razie bowiem nie zostawionoby jej tak zupełnie samej, i Józia nie zapłakiwałaby się na dole. Nawet perspektywa bliższego powrotu ojca nie zdołałaby teraz Pietrka pocieszyć. Nic nie miało wartości, skoro Mona umarła. Padł na kolana obok łóżka, wplatając zziębnięte palce w miękkie pasmo włosów, zwisające z poduszki aż na podłogę.

Wobec drobnej, strasznie wychudzonej twarzyczki leżącej tak bez życia, zdławiony, rozpaczliwy szloch wydarł się z piersi chłopca. Miał wielką ochotę pogładzić blade policzki, lecz niepojęty strach wstrzymał go w pół gestu. Przemógł go niebawem. Wyciągając rękę przesunął dłonią po koldrze, aż sięgnął palcami twarzy Mony. Wtenczas szloch ugrzązł mu w gardle, bowiem ciało dziewczynki było ciepłe. Serce Pietrka poruszało teraz walić tak mocno, że kołatanie jego wypełniło cały pokój. Oczy Mony otwierały się zwolna. Patrzała na niego. I wreszcie...

Nalepki na rzecz Tow. Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych

Jak się dowiadujemy z Towarzystwa Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych, także i w roku bieżącym wszystkie Księgarnie zobowiązane są naklejać na każdy zakupiony podręcznik szkolny nalepkę 10-groszową na rzecz Towarzystwa Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych. W roku bieżącym w miejsce czarnych nalepek czarnych wprowadza się nowy wzór nalepek koloru zielonego.

Tow. Popierania Budowy Pub. Szkół Powszechnych zwraca się za naszym pośrednictwem do P. T. Inspektorów szkolnych, Dyrekcji i Kierownictw szkół, Nauczycielstwa oraz do Rodziców uczniów i uczniów wszelkiego typu szkół z prośbą, ażeby czuwali nad tem, by każdy zakupiony w księgarni podręcznik zaopatrzony został w nalepkę 10-groszową koloru zielonego.

1 i pół miliona ubezpieczonych w ubezpieczalniach społecznych

W końcu I kwartału r. b. liczba ubezpieczonych w ubezpieczalniach społecznych na terenie całej Polski wynosiła 1.509.862 osoby (z 386.073 zakładów pracy), w tem 1.252.100 robotników i 257.762 pracowników umysłowych.

Ubezpieczeniu na wypadek choroby podlega 1.476.910 ubezpieczonych, ubezpieczeniu emerytalnemu: robotników 1.186.613, Z. U. P. U. (ubezpieczenia emerytalne i na wypadek bezrobocia) 230.302 pracowników umysłowych, ubezpieczeniu zaś od wypadków przy pracy 1.509.862 robotników.

POKOJE

czyste, wygodne i ciche z wodą bieżącą i telefonami

w Warszawie,
ulica Chmielna Nr. 31
obok Dworca Centralnego

poleca tanio

Zarząd
Hotelu Royal.

4332

Dwoje chudych, białych ramionek wyciągnęło się ku chłopcu, i objęło go za pochyloną szyję. Słaby głosik wyjąkał jego imię. Pietrek zgiął się nad Moną jeszcze niżej.

— Przyszedłbym wcześniej, — tłumaczył — ale nie chcieli mnie puścić!...

Niewiadomo jak się to stało, że w tej chwili pełnej napięcia, wargi Pietrka dotknęły ustek Mony. W momencie zaś, gdy chwiejna dusza dziewczynki nawróciła wreszcie z mrocznej krainy śmierci, na drogę życia — do pokoju wszedł ojciec Albanel. Na widok tego co się stało, nie przemówił ani słowa, tylko przeżegnał się w milczeniu, i z pochyloną siwą głową stał pogrążony w żarliwej modlitwie.

ROZDZIAŁ XIII.

Wzajemne przysięgi.

Minęło sporo długich chwil, zanim, podniósłszy głowę, Pietrek zobaczył stojącego tuż obok ojca Albanela.

Misjonarz trwał nadal bez ruchu, jedynie łagodnym gestem wsparł dłoń na głowie chłopca. Mona miała oczy szeroko otwarte, przyczem w wejrzeniu jej skierowanym na Pietrka malowało się niezmiernie proste szczęście. W zółtem świetle lampy sprawiała niemal wrażenie umarłej; żyły tylko piękne oczy, a z ich równego blasku ojciec Albanel nabrał przekonania, iż gorączka spadła zupełnie.

(Ciąg dalszy nastąpi)

